Sfânta Teodora din Peloponez şi roadele răbdării prigonirilor

(s.v. 11 septembrie / s.n. 24 septembrie)

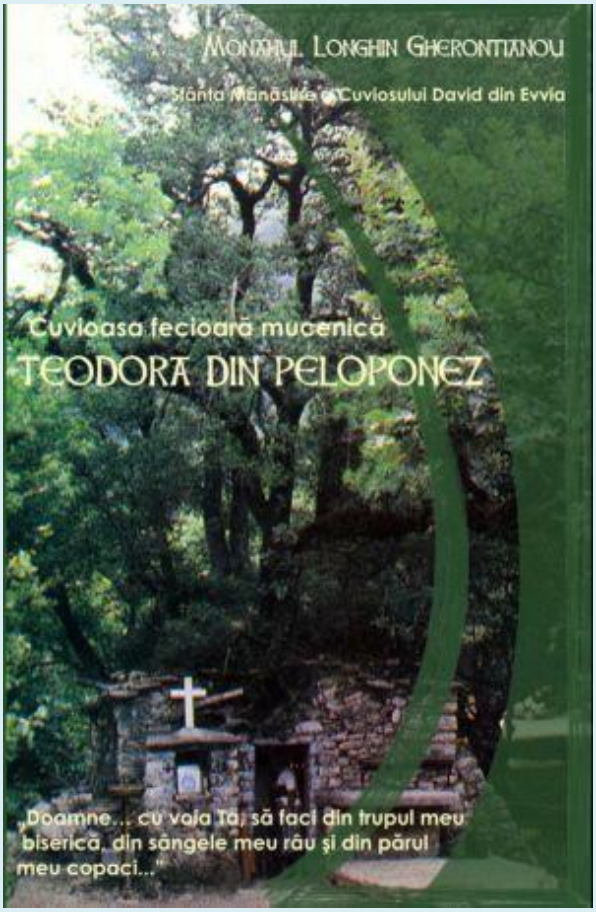

Sfânta cuvioasă fecioară muceniţă Teodora din Peloponez, Vasta (s.v. 11 septembrie / s.n. 24 septembrie):

https://www.academia.edu/44189908/Sf%C3%A2nta_cuvioas%C4%83_fecioar%C4%83_muceni%C5%A3%C4%83_Teodora_din_Peloponez_Vasta_11_septembrie_

https://archive.org/details/sf.-teodora-din-peloponez

https://www.slideshare.net/steaemy1/sf-teodora-din-peloponez

****

Materiale despre Sfânta cuvioasă fecioară muceniţă Teodora din Peloponez, Vasta:

https://independent.academia.edu/emystea/Sf-muc-Teodora-din-Peloponez,-Vasta-(11-sept)

https://archive.org/details/@steaemy?query=Teodora+din+Peloponez

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=Teodora+din+Peloponez

&&&

Una din cele mai neconvenţionale mucenicii din istoria Bisericii: a Sfintei Teodora din Vasta Arkadiei, în secolul al IX-lea. Nu s-au păstrat foarte multe date despre viaţa ei, iar legendele care circulă nu lămuresc foarte multe…

Din Sinaxarul sfintei aflăm că *Sfânta Teodora a intrat într-o mănăstire de călugări, înfăţişându-se drept bărbat. Motivul acestei alegeri, care presupune nebunie pentru Hristos, nu se ştie.*

Mănăstirea era închinată Maicii Domnului şi se afla lângă satul Monastiraki. Odată, fiind vreme de foamete, când sfânta - „părintele Teodor" - s-a dus să facă rost de hrană pentru obşte, a rămas peste noapte în casa unor creştini. Când, mai târziu, s-a aflat că fata gazdei rămăsese însărcinată - având un copil din flori, toţi au vrut să afle cine e vinovatul. Şi fata a dat vina pe părintele Teodor.

Părintele Teodor a fost condamnat la moarte - aceasta fiind atunci pedeapsa prevăzută de lege pentru păcatul respectiv. Sfintei i-ar fi fost uşor să se dezvinovăţească, convingându-i pe ceilalţi că este femeie. Dar s-a gândit că astfel ar fi smintit lumea: ce să caute o femeie într-o mănăstire de călugări? Dacă s-ar fi apărat, ar fi scăpat de pedeapsă, dar poate că alţii s-ar fi îndepărtat de credinţa în Hristos, smintindu-se.

*Sfânta a primit moarte mucenicească. Dar, înainte de a muri, s-a rugat: **„Ia-mi, Doamne, sufletul şi iartă-i pe acuzatorii mei. Te implor, cu voia Ta, să faci din trupul meu biserică, din sângele meu râu şi din părul meu copaci".** Şi Dumnezeu i-a ascultat rugăciunea.*

La locul de mucenicie a izvorât în chip minunat un izvor. Iar la bisericuţa ridicată în cinstea ei s-a întâmplat o altă minune: pe acoperişul bisericii au crescut, în mod inexplicabil, 17 copaci, dintre care unii sunt foarte înalţi şi au o grosime de un metru. Totuşi, deşi acoperişul bisericuţei e subţire, rezistă. Cu toate că rădăcinile copacilor nu au trecut prin tavan în interiorul bisericii. Oamenii de ştiinţă care au cercetat cazul îşi mărturisesc neputinţa de a explica cum cresc copacii pe un acoperiş subţire fără să se prăbuşească biserica…

Pelerinii, care vin la bisericuţa sfintei mai ales de praznicul Sfintei Teodora (pe 11 septembrie), rămân pur şi simplu uimiţi văzând această minune greu de contestat. E adevărat, întotdeauna vor exista cârtitori, pentru care nu există minuni incontestabile - doar rău-credincioşii contestă chiar apariţia Sfintei Lumini în noaptea de Paşti la Sfântul Mormânt. Dar fiii Bisericii cred că la bisericuţă văd un semn dumnezeiesc…

În Vieţile Sfinţilor aflăm mulţi robi ai lui Hristos care au fost prigoniţi pe nedrept.

De exemplu, Sfântul Nectarie din Eghina, după ce a fost izgonit mişeleşte de pe scaunul ierarhicesc din Pentapole, ajungând povăţuitor al unei o mănăstire de maici, a fost învinuit că lasă maicile însărcinate şi că le pune să avorteze.

Sfântul Ioan Maximovici, ctitorul marii catedrale ortodoxe din San Francisco, a fost adus pe băncile tribunalului fiind învinuind de furt din banii bisericii. A răbdat aceste acuzaţii, şi atunci când Dumnezeu l-a proslăvit cu darul facerii de minuni şi a fost canonizat, având moaşte întregi şi neputrezite, mulţi din acuzatorii săi au avut mustrări de conştiinţă că îl prigoniseră.

Chiar în vremuri apropiate de ale noastre, părintele Gheorghe Calciu-Dumitreasa a fost prigonit de confraţii de altar pentru că a îndrăznit să dea mărturia cea bună împotriva apostaziei comuniste. Iar după căderea regimului comunist a fost prigonit pentru că a încercat să combată rătăcirile eclesiologice contemporane…

Într-un fel, România s-a împărţit între admiratorii părintelui Calciu, care păstrează o linie ortodoxă tradiţionalistă, şi defăimătorii părintelui Calciu - care trăiesc o ortodoxie îndoielnică, compatibilă cu înţelepciunea acestei lumi.

Mucenicia Sfintei Teodora din Arcadia ne arată însă că deşi unii robi ai lui Dumnezeu sunt defăimaţi şi chiar ucişi, moartea lor nu înseamnă o pierdere, ci un câştig. Moartea lor aduce roade… Înţelegând aceasta, să luăm totuşi cu luare aminte atunci când vedem că unii oameni, fie mireni, fie clerici, sunt defăimaţi. Poate că lor defăimările le aduc cunună. Iar celor care îi prigonesc, osândă. De altfel, se spune că unul dintre călăii Sfintei Teodora a înnebunit…

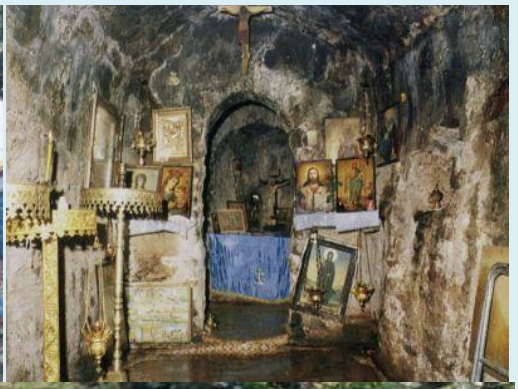

Mărturii din cartea Cuvioasa fecioară mucenică Teodora din Peloponez (Editura Egumeniţa, 2007):

Loukas Constantin, geolog: *„Nu există explicaţie din partea geologiei. E vorba de o minune continuă”* (1987).

Gheorghe Raptis, silvicultor: *„Întregul fenomen depăşeşte orice explicaţie logică, firească şi ştiinţifică a omului”* (1992).

Elefterie Beligiannis, inginer: *„De vreme ce vânturile care suflă acolo au puterea să dezrădăcineze arbori, se înţelege clar cu ce mare putere apasă cei 17 copaci asupra acoperişului”* (1986).

Elena Stavrogiannis, arhitectă: *„Fenomen inexplicabil ştiinţific. Puterea greutăţii şi a vânturilor ar fi trebuit ca datorită poziţiei bisericuţei, dar şi datorită construcţiei provizorii a acesteia, şi ţinând seama şi de vechimea ei, să ducă la distrugerea sa. Însă ea a rămas în picioare de atâtea secole, fără stricăciuni serioase”* (1993).

Anastasie Tinka, teolog, arheolog, istoric: *„Întreaga creştere, existenţă şi viaţă a copacilor de pe acoperişul bisericuţei cuvioasei mucenice Teodora uimeşte, depăşeşte orice raţiune şi explicare firească a omului. Aceasta arată o însuşire rară: intervenţia lui Dumnezeu pentru făptura Lui, săvârşirea minunii”.*

P. Makrigiannis, geolog: *„Şaptesprezece uriaşi sprijiniţi pe nimic”.*

„Toţi aceşti arbori imenşi sunt înrădăcinaţi pe nimic, sau mai bine-zis pe acoperişul gros de câţiva centimetri!... Cea mai mare surpriză ne aşteaptă înăuntru. Nici o rădăcină cât de mică nu iese dintre zidurile vechi. Nici o crăpătură care să se datoreze lor!...”

„Atunci când vântul bate printr-un copac uriaş al bisericuţei, rădăcinile lui formează nişte pârghii atât de puternice, încât micul aşezământ ar trebui să se dărâme imediat. Doar dacă...”

„... Ca geolog, sunt în măsură să ştiu foarte bine că zidurile s-ar fi crăpat şi s-ar fi spart chiar numai din cauza unui singur copac, cu atât mai mult că sunt şaptesprezece” (1993).

Minunea Bisericii Ortodoxe din Arkadia,Grecia

http://www.youtube.com/watch?v=qfR2YYFbQ9o

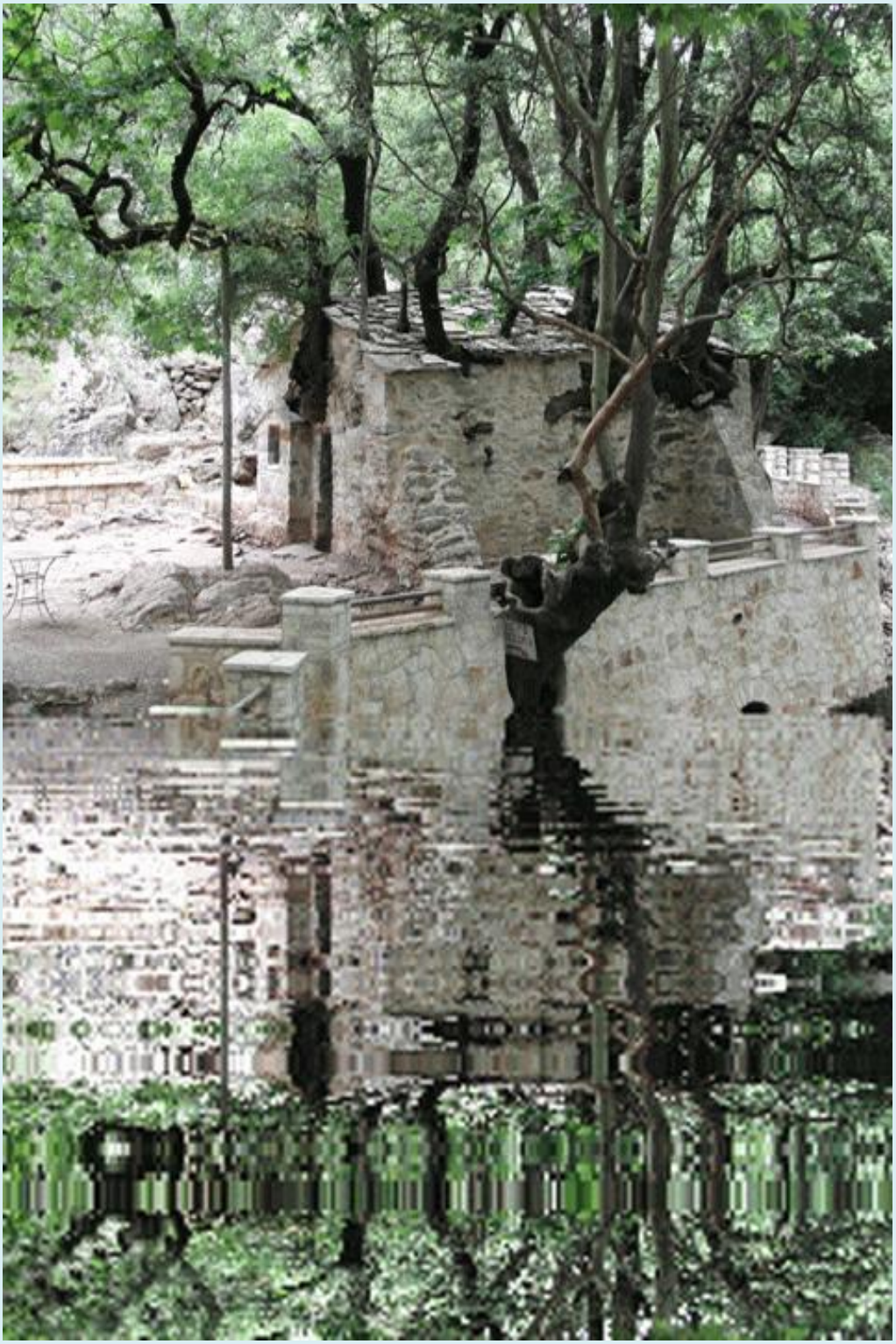

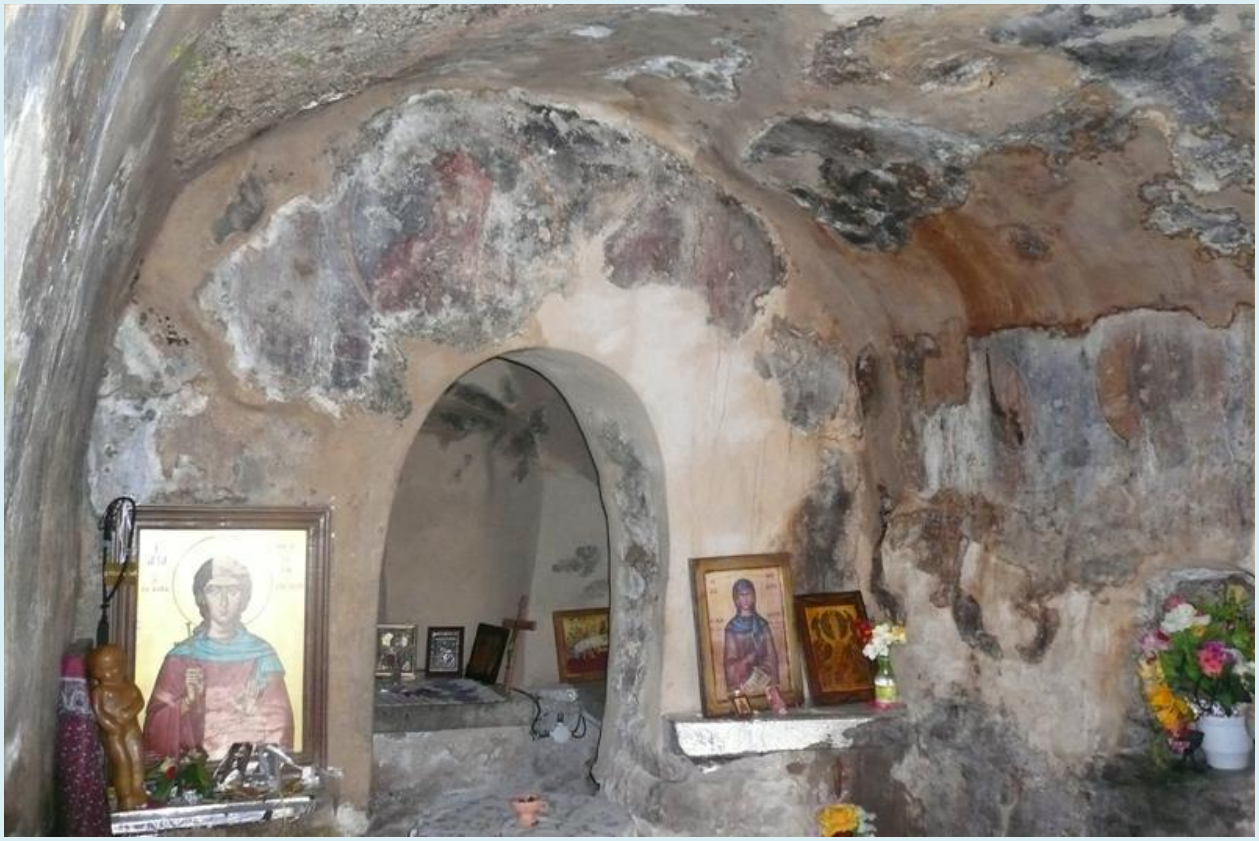

Bucură-te, Sfântă muceniţă Teodora!